

[Bording.]

gøre 700 000—800 000 t, men vil i 1946—47 efter Forslaget her udelukkende blive til Fordel for de større Jordbrugere. Det vil, som jeg ogsaa har nævnt, sikkert betyde mindst 10 Kr.s Fortjeneste pr. Tønde Korn, og Staten maa betale det Beløb, det her drejer sig om, i Forskelspris mellem afleveringspligtigt Korn og indført Korn.

Husmændene har under Krigen været ramt haardest ved Tyskernes Besættelse og den deraf følgende Afspærring. Deres Produktion er nedsat meget betydeligt, og deres Forrentningsprocent er som Følge heraf langt lavere end andre Landbrugs, og de faar ikke 1 Øres Fordel ved Indførsel af Korn i hele Høstaaret 1946—47. Samtidig hermed er Priserne paa netop de Varer, som Husmændbrugets Økonomi i første Række hviler paa: Smør og Flæsk — og Æg for øvrigt ogsaa —, nedsat efter Besættelsens Ophør med 10 pCt., en Nedsættelse, der, som bebudet, vil blive endnu større, naar vi naar til Oktober. Jeg synes derfor, man maa erkende, at Udsigterne for det mindre Landbrug, som i Forvejen har været daarligt stillet, er meget, meget mørke, naar man ser paa det, der her er skitseret. Et Lyspunkt for det mindre Landbrug vilde det naturligvis være, om man fik Korn til Landet til Priser, som betingede en Produktion, der kunde bære sig, og hvis dette Korn blev fordelt saaledes, at Husmændene ogsaa fik Del i det. Men det er det, der er udelukket 1½ Aar frem i Tiden. Jeg anser dette for at være en urimelig, en urigtig og en uretfærdig Bestemmelse, og jeg kan heller ikke se, at den paa nogen Maade er i Overensstemmelse med den Fællesskabsfølelse, den Samarbejdslinie og Sammenholdsfølelse, der har raadet inden for Landbrugsorganisationerne under Krigen. Jeg synes ikke, Organisationerne kan være bekendt at fastholde en saadan Bestemmelse, som begunstiger de Landmænd, der i Forvejen har været begunstiget under hele Krigen, og udelukker dem, der under Krigen har haft det daarligst, fra at opnaa en Fordel, saaledes at de altsaa ogsaa nu, efter Krigen, bliver ramt haardest ved Nedsættelsen af Priserne paa Smør, Flæsk og Æg.

Det vilde efter mit Skøn være meget mere forstandigt og rigtigt, om man tildelte Husmændene i alt Fald det første Kvantum Korn, der kommer til Landet — f. Eks. 1 Million eller 2 Millioner Tønder. Husmændene er de Landmænd, som plejer at købe Korn, for hvem det er en økonomisk Livsbetingelse at kunne genoprette deres tidligere Produktion, og som det derfor vil være naturligt at tildele Kornet. Bliver

Priserne for det indførte Korn for høje, kunde Staten jo, lige saa vel som den kan betale til Fordel for de større Landbrug, udligne det i Form af en Fragtnedsættelse til det mindre Landbrug.

Mit Parti mener, at en saadan Ordning vil være langt mere retfærdig, baade naar man tager Fortidens Vilkaar for Landbruget, Krigstidens Vilkaar for Husmændene og de Vilkaar, der ser ud til at skulle komme til at gælde for Landbruget i det kommende Aar, i Betragtning.

Jeg vil derfor meget henstille til Ministeren, til Partierne og til Organisationerne, at man tiltræder den Ordning, jeg her har skitseret. Jeg kan ikke tænke mig, at Organisationerne vil være bekendt at fastholde det Standpunkt, som er kommet til Udtryk i den Bestemmelse, jeg her har nævnt. Men er det umuligt, vil man ikke gaa med til det Forslag, jeg har opridset, vil jeg da i alt Fald foreslaa som det mindste, man kan gøre, at man tildeler det mindre Landbrug en Del af det importerede Korn, f. Eks. saaledes, at Halvdelen af det gaar direkte til det mindre Landbrug, medens den anden Halvdel bliver afskrevet paa Afleveringspligten. Jeg synes det, der her er Tale om, er for lidt over for det mindre Landbrug, naar man tager hele Økonomien, hele Forholdet med Hensyn til Kornkøb i Fortiden i Betragtning, og naar man tager Hensyn til de Vilkaar, der bydes det mindre Landbrug ved Nedsættelsen af Smør-, Flæske- og Ægprisen. Og det er jo for øvrigt de eneste Produkter, paa hvilke Priserne er sat ned; alle de saakaldte Salgsprodukter holdes oppe i meget højere Priser. Det er ogsaa først og fremmest de større Landbrug, der benytter sig af den Metode at sælge direkte fra Marken. Det vil være fuldstændig uforsvarligt ikke at lade de mindre Landbrug nyde nogen Fordel ved en eventuel Import af Korn.

Fastholdes den foreslaaede Bestemmelse, kan man i alt Fald ikke vente mit Partis Tilslutning til den. Jeg synes, det er uforstaaeligt, om man vil gøre det, og jeg maa i saa Fald forbeholde mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det er absolut nødvendigt, at man faar den Bestemmelse ændret. Alle de andre Bestemmelser kan vi fra vor Side tiltræde.

Hans Pinstrup: Udsigterne for Tilførsler af Korn er desværre saa usikre, at Gennemførelsen af en Kornlov, hvorefter man paabyder Aflevering af Korn, ogsaa er nødvendig for indeværende Høstaar.

Det foreliggende Forslag er i alt væ-